

De wet kan alleen maar veroordelen

Over 2 Korinthe 3:1-4:6

In het voorgaande Schriftgedeelte hebben wij de meest volkomen tegenstelling gezien die er bestaat tussen de bediening van de wet en de bediening van de Geest. Beide bedieningen stemmen op geen enkel punt met elkaar overeen.

De dienst van de wet is een bediening van de dood en kan niets anders doen dan veroordelen. Zelfs als in Exodus 34 de wet is verbonden met de genade, zoals God haar aan Mozes liet kennen toen Hij hem voor de tweede keer de tafelen van de wet gaf, kon zij alleen maar een bediening van de veroordeling zijn. In werkelijkheid heeft Israël in zijn geschiedenis niet gestaan onder de absolute heerschappij van de wet, zoals Mozes haar eerst heeft ontvangen. Maar ook de heerschappij van de wet, hoewel verbonden met de genade en barmhartigheid, oefent een dodelijke werking uit op alle mensen die zich onder die wet stellen.

Ook vandaag de dag zijn er mensen die zich, hoewel ze geen joden zijn maar Christenen genoemd worden, plaatsen onder de heerschappij van de wet, verbonden met genade. Maar je kunt dan niets anders verwachten dan een absolute veroordeling, omdat de wet niet alleen een bediening van de dood, maar tegelijk een bediening van oordeel is. Ieder mens bevindt zich, wat zijn natuur betreft, onder het door de wet uitgesproken oordeel. Dit oordeel is niet te herroepen. Je kunt als mens niet anders dan het oordeel van de dood verwachten. Maar God gebruikt dit als een middel om ons van zonde te overtuigen en onze eigen verloren toestand duidelijk voor ogen te stellen, opdat we inzien dat alleen de genade van God kan voorzien in een offer dat ons van de vloek van de wet bevrijdt.

Kortom: door het werk van onze Heiland en Verlosser, waardoor zondaren begenadigd kunnen worden, is het hele systeem van de wet, als middel om voor God gerechtvaardigd te worden, in elkaar gestort.

De volmaaktheden van God in het volle licht

Terwijl de wet een bediening is van dood en oordeel, is de Christelijke dienst, zoals we zagen, een bediening van de Geest en van de gerechtigheid. We vinden echter nog iets anders in het gedeelte dat wij nu bespreken: het feit dat het evangelie dat de apostel verkondigde *het evangelie van de heerlijkheid* was. En dit evangelie bracht de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus (4:4 en 6).

Er wordt in de Brieven van Paulus vaak over het evangelie (of blijde boodschap) van de

heerlijkheid gesproken. Velen zien er alleen de gedachte in dat de Heer, nadat Hij het werk van de verlossing volbracht had, Zijn plaats in de heerlijkheid heeft ingenomen. Dat is inderdaad een blijde boodschap. Maar de uitdrukking gaat veel verder. Ze omvat niets minder dan al Gods volmaaktheden, die sinds het kruis zo heerlijk in het volle licht zijn gebracht. Waar heeft dit plaats gevonden? Aan het kruis.

En waar kan ik deze volmaaktheden zien? *In het aangezicht van Jezus Christus*. In Hem heeft God Zijn haat tegen de zonde geopenbaard, maar ook Zijn gerechtigheid die de zonde veroordelen moest. Aan het kruis, in de Persoon van onze Heiland, heeft God de zonde werkelijk geoordeeld. Dáár heeft God Zijn heiligheid geopenbaard, een heiligheid die het kwade niet kon zien of dulden in Zijn tegenwoordigheid. Daar heeft Hij Zijn majesteit tentoongespreid; daar heeft de soevereine God Zijn grootheid laten zien. Die grootheid bestond daarin, dat Hij Zich niet te groot achtte om Zich met Zijn kleine schepselen bezig te houden. Daar heeft Hij ook Zijn liefde laten schitteren als hoogtepunt van Zijn volmaaktheden. En dat is een liefde die ons getoond is door de genade die we van Hem hebben gekregen.

De genade is verschenen om ons op te zoeken op de bodem van de afgrond waarin de zonde ons gestort had. Ze is verschenen om ons te redden en *tot God te brengen*. Dat is de inhoud van het evangelie van de heerlijkheid van God.

In hoofdstuk 3:18 laat de apostel zien dat wij *allen* ons voor deze heerlijkheid kunnen plaatsen en deze heerlijkheid in ons kunnen laten doordringen. We hoeven niet bang te zijn om ons in de tegenwoordigheid van die heerlijkheid te bevinden, want de gerechtigheid van God is volkomen bevredigd door het offer van Christus. Hoe zou deze gerechtigheid mij ooit kunnen veroordelen? Immers, nadat die gerechtigheid mijn Heiland getroffen heeft, is Hij door diezelfde gerechtigheid verhoogd aan de rechterhand van God. We weten daarom dat het werk van Christus volkomen volbracht is. De overstromende liefde van God is ons ten goede gekomen in haar volle kracht. Op een duistere, donkere plaats, waar de Zoon van God door de mensen verworpen en gekruisigd werd, is de liefde van God in haar volle kracht *in al haar stralende heerlijkheid* te voorschijn getreden. Kan er een liefde zijn die groter is? Een liefde die volmakter is dan de liefde die aan het kruis zichtbaar is geworden?

De heerlijkheid van God

De apostel vergelijkt nu de heerlijkheid die onder de wet geopenbaard is, met de heerlijkheid die onder de bedeling van de genade in het volle licht geplaatst is. Mozes dient hem daarbij als voorbeeld (3:7). Onder de wet was een bepaalde heerlijkheid geopenbaard, maar niet *de* heerlijkheid. Dat blijkt uit Exodus 33:18, waar Mozes na de zonde van het gouden kalf aan God vraagt Zijn heerlijkheid te mogen zien. Jahweh antwoordt hem dat dit niet mogelijk is (Ex. 33:20-23). Mozes kon het aangezicht van God niet zien, want God woont

alleen in Zijn eigen heerlijkheid. De wolk was Zijn heerlijke woning. Niemand was in staat daar binnen te gaan.

Pas onder de bedeling van de genade konden de discipelen in de wolk ingaan. Toen pas konden zij horen wat de Vader tot hen sprak over de Zoon. Ondanks deze weigering laat de HEERE al Zijn goedheid en Zijn luister aan Mozes voorbijgaan (Ex. 33:19). Dat wil zeggen een deel van Zijn heerlijkheid, namelijk voor zover de openbaring daarvan onder de wet mogelijk was (Ex. 34:4-6).

Op het eerste gezicht lijkt het of we hier onder de bedeling van de genade komen, maar dat was beslist nog niet het geval. Wel maakt God, die Zichzelf niet verloochenen kan, al bij voorbaat bekend dat Hij barmhartig en genadig, lankmoedig en groot van goedertierenheid is. Maar ook dat Hij een God is, Die de schuldige niet onschuldig houdt en de ongerechtigheid van de vaders bezoekt aan kinderen en kindskinderen, aan het derde en vierde geslacht (zie Ex. 34:7). Mozes, de middelaar van de wet, was om zo te zeggen de enige mens in Israël die zelf niet onder de wet stond. Hij had het voorrecht iets te kennen van de genade van God en kon daarvan genieten. Zó komt hij uit de tegenwoordigheid van God en stelt zich aan het volk voor (Ex. 34:29, 35). En wat blijkt nu? Zijn aangezicht straalt! De weinige stralen van de heerlijkheid van God die hij ontvangen had, waren daarvoor al voldoende. Welke uitwerking had het aanschouwen van deze heerlijkheid op het volk? Werden ze er door aangetrokken? Juist het tegendeel. Zij durfden niet dicht bij hem te komen. Zij waren bang voor deze heerlijkheid, juist omdat daarin hun eigen oordeel lag opgesloten. Daarom legde Mozes een deksel op zijn aangezicht. Dit feit is het uitgangspunt van het onderwijs dat ons in dit gedeelte gegeven wordt.

H Rossier